

Propositiō Structurae Vocabulorum.

Præ in quibus prædictarum dictionum exceptis tribus ultimis, dantur
 3^æ litteræ vocales, quæ ultimæ in una quaque dictione, sequantur
 inferenda, ut autem parte affirmat. aut negat. pro diversitate litteræ
 vocalis; ita ut .s. sequat. ut affirmat. F. ut negat. .i. par-
 te affirmat. .o. parte negat. Dicitur exceptis tribus ultimis, quia
 tres ultimæ dictiones, nempe Tebas etc. carent 3 syllabis, quæ
 sequantur dicitur inferenda, ut ostendant se esse inutiles, et nullam
 dicitur inferentiam præ.

Notandum 2°. quod litteræ duas vocales in quibus dictione, ita se habent,
 ut hæc .F. sequat. subiecti dicitur dicitur; .s. ut sequat. prædicti
 dicitur dicitur. notandum 3°. quod in his dictionibus. B. litteras consonan-
 tes, quæ magis hinc ad quædam, nimirum. B. C. D. F. G. H.
 quæ sequantur medius dicitur dicitur in dicitur, l. hinc illius, quod in dicitur
 hinc quæ vocale in dicitur sequentem. Vn. B. sequat. dicitur prædicti: c.
 hinc prædicti: .D. repugnans prædicti: F. sequat. dicitur subiecti: G.
 hinc subiecti: .s. repugnans subiecti: Itaque ille medius dicitur
 dicitur dicitur alius, quæ dicitur ad illud; ut se hinc quæ superior
 superior ad inferiorem; vel convertibilis ad convertibilem;
 ut dicitur hinc hinc, et hinc sensitivum. Ille medius dicitur dicitur
 cuius, quæ in parte illud; ut se hinc quæ inferior ad superiorem; vel
 convertibilis ad convertibilem; ut hinc hinc aciale, aut hinc hinc

Deniq' ille medius triis d'r repugnans aliius, qui n' p't de illo
vere affirmari, ut lapis de hoi; aut salte' raro de illo affir-
mari, ut ocusse filius r'u parricid'. q'd Lucrarius ^{et} Aristot' ³
his carminibus contineti.

Prodeat. D. D. segr: C. fit: ~~manet~~ ^{ex h'c}

F. subit: F. segr: G. praet: SS. manet ~~ex h'c~~

Explicat' igit' Pontis arctiu, ca' hae r'oe erit cotruendus, colligendo
q' illas complectis, q' medius triis comparari p't ut ex tremis, i. cu' ³
prati et subit' triis dividenda. Nam aut medius triis e' triis
abstruq' (nempe prati et subit' aut cois abstruq'; aut repugnans
abstruq'; aut e' triis prati, et cois subitui: aut cois prati, et anis subitui:
aut repugnans prati, et anis subitui: aut repugnans subitui, et
anis prati: aut cois prati, et repugnans subitui: aut repugnans
prati, et cois subitui.

Proponuntur sex regulae

pro transitu Pontis.

Aeq' post extracta' Pontis fabrica' ³ segr, ut p' illa' transeat
mus, tanq'm eo ce' q'd Anis tanq'm huius viae dux, et cir-
cumspectus explorat' sex regulas et quasi ad monitio-
nes h'c' tu uat'ribus tradit, ut absq' ruinae periculo ad uicinas
fluminis ripam valeant peruenire.

Prima regula e. Ad probanda de affirmativa in Barbara
 querendus e medius sive, qui sit eois subiecti, et sibi privati: qd
 hoc docet e dictio Faciana inq, ult uocalis regiat clod uel
 affirmati, q probanda e. Illud aut e. qd e ante. E. regiat me-
 diu triu accommo dant. dire ee cois subiecti, qd regiat p ipso
 E. Illud u. c. quod e ante. s. regiat mediu triu dire ee
 sibi privati, qd regiat p ipso. A. qd ad probanda uq. hanc
 clod. q ois ho e subiecti det sumi pro mediu. Aial, qd e
 cois subiecti, nempe hois, et sibi privati, nempe subiecti. Atq
 ita fit syllogus in Barbara, ois aial e subiecti. sed ois ho e
 aial: q ois ho e subiecti. It mediu sumi qd ad probanda
 parte affirmati in Darii commutatis Comissis.

2^a regula. Ad probanda parte affirmati, in 2^a figura,
 in Darapti, s. in Datisi, s. in Disamis, dei sumi mediu
 qd sit sibi utriusque, ut privati quia subiecti; et hoc denotat
 dicitur. Cageti ut cogitanti pibit. vna ad probanda hanc clod
 (q aliquod aial e subiecti, mediu e hois; et sic fit syllogus in
 Darapti, ois ho e subiecti. ois ho e aial: q aliquod aial e subiecti.

3^a regula; Ad probanda de negatiua in 2^a figura, in cel-
 sione, aut in 2^a figura, in Casare dei sumi mediu qd sit repug-
 nans privati, et cois subiecti, et hoc denotat dicitur. Dafanes
 gre ad probanda hanc, nullus ho e lapis mediu e aial, aut

risite

518
resolte. et hoc mo fiet syllogismus in eadem: nullus animal est lapis.
ois homo est animal: ergo nullus homo est lapis. simili documento pro-
batur per partes negat in Ferio aut Festino: si minus prius
sit pars.

4^a regula. Ad probanda^m parte^m negat^{am} in Eclantesi, qui est mihi
a figura et tu dicitur indirecte, aut in Camestres (qui est mihi
2^a figura), quod dicitur a medio, quod sit repugnans subiecti, et est
consequens, et hoc denotat dicitur (Hecare: quare ad probanda^m
hanc nullus homo est lapis, medium est insensibile, et sic fiet
syllogismus in Eclantesi, nullus insensibile est homo: ois lapis est insensi-
bilis: ergo nullus homo est lapis, quod est colligendum indirecte, quia in
illa minus est subiecti et maiori est in con-
sequente.

5^a regula. Ad probanda^m parte^m negat^{am} in 3^a figura,
in Felapton dicitur summi medium, quod sit subiecti, et repug-
nans parti, et hoc denotat dicitur (Hecare, ut ad pro-
banda^m hanc aliquid subiecti non est uiuens, medium est lapis
qui est subiecti, et repugnans parti: et hoc mo fiet
syllogismus in Felapton: nullus lapis est uiuens: ois lapis est subiecti.
ergo aliqua subiecti non est uiuens.

6^a regula. ad probanda^m parte^m affirmat^{am} in 1^a figura, et
in Darii dicitur summi medium, quod sit subiecti, et est consequens, et
hoc denotat dicitur (Hecare). Quare ad probanda^m hanc

aliquis ~~subia~~ ~~subia~~ modum ~~subia~~ et hoc mo fiet syllogus in Darii
 : ois aial e subia: sd ois ho e aial: q aliquis ho e subia: atq hoc aliquis
 e mediu inseruit ad probanda parte affirmi³ indirecte in Ba-
 ralypani ois aial e subia: ois ho e aial: q aliquis subia e hois.

Atq ita transacta e praecipua Dentis pars, q sex annis
 durabus nit. Nam posterior: q tribus ult³ n durabus fabri-
 cati, salu potius, qm gressibus, atq adeo omittenda ur. # transuenda

Quare 3 ult³ mi³ Dent in utiles:

Sd rogabis qre 3 ult³ mi³ Tebas, Hecdas, et Hecasi dicantur
 in utiles? R³ ideo diu inutiles, atq adeo n stantes, quia me-
 dius tris inuentus e ipsoru regulas n e utilis ad probanda
 abe³ directa, et ui p³ae.

Quod pr³ in primis e Tebas: na denotat mediu triu³ d³ere
 ee cons utruq³ extremi: sd mediu qa sit cons utruq³ inseruit
 tm ad 2³ figura, inq medius tris p³ae de utroq³ extro: atq adeo
 det constituere duas praemissas affirmas: atqui in 2³ figura nil
 cludr ui p³ae ex duabus affirmis, atq ne: q neq³ ee mediu in du-
 to per Tebas. Dem id pr³ de Hecdas, q denotat mediu
 triu³ repugnans utroq³ extro, atq adeo det constituere duas p³ae
 neg³: atqui ex duabus neg³ nil cludr ui p³ae i aliqua figura, ut

p[er] ex lib. Inst. cap. 18. : q[ui] neg[ati]o ex medio inuenit[ur] q[ui] Hecas.
 deniq[ue] id ip[s]u[m] d[icitur] Hecas p[ro]p[ter] quia denotat mediu[m] q[ui] sit
 repugnans subiecti; et s[ub]i[ect]i p[ro]p[ter] q[ui] sit inuenit[ur] t[er]m[in]u[m] ad 1^{am} et 3^{am}
 figura[m] a[cc]id[en]s dei consistere duas p[ar]tes, q[ui]z mai[or] sit affir[mat]io
 et min[or] neg[ati]o : atq[ue] in 1^a et 3^a figura n[on] etudr[ur] directe
 ex min[or] neg[ati]o : q[ui] neg[ati]o ex medio inuenit[ur] q[ui] Hecas. q[ui] hi 3^{es}
 ut[er]q[ue] mi sunt inutile[s].

Dues. In 1^a figura etudr[ur] indirecte ex min[or] neg[ati]o in
 Phasesmo, et frasep[ro]mora : q[ui] Hecas inseriet[ur] ad
 probanda[m] parte[m] neg[ati]o[m] indirecte 1^a figura. q[ui] absolute
 erit utilis, et cont[ra] male d[icitur] stare. Vn[de] ad probanda[m]
 indirecte hanc parte[m] neg[ati]o[m] aliquis lapis n[on] e[st] a[cc]id[en]s assume
 p[ro] medio (h[ic] e[st] q[ui] e[st] s[ub]i[ect]i p[ro]p[ter] et repugnans subiecti;
 et sic patio sig[na] in Phasesmo ois h[ic] e[st] a[cc]id[en]s : nullus
 lapis e[st] h[ic] : q[ui] aliquid a[cc]id[en]s n[on] e[st] lapis. H[ic] e[st] s[ub]i[ect]i et e[st] cont[ra].
 et d[icitur] 2°. s[ub]i[ect]i e[st] quia etudere indirecte n[on] e[st] simpl[iter]
 etudere, simpl[iter] s[ed] t[er]m[in]u[m] som quid : cu[m] q[ui] Hecas inseriat[ur]
 t[er]m[in]u[m] ad etudendu[m] indirecte simpl[iter] reputat[ur] inutilis.

Instabis : Gebadi e[st] mi[ser] utilis : et t[er]m[in]u[m] e[st] ad etud[en]d[um].
 indirecte parte[m] affir[mat]io[n]is in 1^a figura, ut p[er]t[inet] ex 6^a regula :
 q[ui] et Hecas erit utilis, sequit[ur] inseriat[ur] ad etudendu[m]
 indirecte parte[m] neg[ati]o[m] in 1^a figura. B[er]n[ardus] e[st] Mai[or] et dist[inctus].

Alm.

Min. ass. | Gebadi | n̄ reputari utile, et eo qđ inseruat ad
 probanda^s indirete parte^s affirmat^{as}; et hoc. n. cap. reputant^{ur}
 in utilis; sđ eo qđ inseruat ad eludenda^s indirete parte^s
 affirmat^{as} in i^{ta} figura; ut pat. ex. 6.ª regula. Sic Heasau^s
 tñ inseruat ad eludm̄ in directe, semp̄ reputat^{ur} inutilis.

Omni potenti gloria Christo.

W.

W.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher.

Comptroller-General of the Customs

Handwritten signatures and scribbles, including a large, stylized flourish.

In Lib. Posterior.

Subtilitas hoc lib. e demonstratio; seu syllogismus demonstrativus; in maiori speculatio; cuius resolutio Arist. hoc loquitur. Et sub e aliquando dicitur de alijs syllogismis probativis; quos e syllogismus dicitur; Sophisticus, et pseudographus.

Caput primum.

Trias partes hoc cap. In 1^a docet plus aliquid parum cognoscenda, an e qua scia e clari comparationis. 2^a statuit tria esse praecognita; nempe subtilitas, passio, et prius. Et de subtilitate praecognoscendum e quod sit, de passio quod uocabulum significet, de prius, quod sine uera. In 3^a parte soluitur Menonem arguere, quod in e debet probare nullam sciam de nouo accipi, sed omnes scias de nouo in nobis dari, et remanere sciam.

Caput secundum.

Trias partes et tunc hoc cap. In 1^a definit prius sciam, et demonstratio. In 2^a parat prius uerum esse. Scire, e cognoscere rem ob qua res e illius eam e et fieri non potest, ut res aliter se habeat. Demonstratio e syllogismus epietens scire. Vel e syllogismus constans ex ueris,

primis

primis, et iminis, prioribus; & notioribus, causisq;
clivis. quod attinet ad 2^{am} p^{ri}m advee p^{ri}ca et
notiora et etbe.

Cap. 3.

Duas pos. tenet hoc cap. In i^o opponit arist. duas
vetus p^{ri}nc. errores. In 2° illu^o statuat. primus
error q^u peribat de nulla re dari scia³ don³strua³.
2° il^l et oppo^o ostendebat de o^mnibus rebus. (i. eam de
clivibus, qua³ de p^{ri}nc) dari scia³ don³strua³ arist.
il^l media meddens via dicit aliq^u rem dari de
monstratione; nempe cliv³. allax³ il^l minime;
nempe p^{ri}nc; q^u sunt perse nota. De his. n. n.
p^ot. fieri don³strua³.

Cap. quartu.

In hoc cap. definit arist. tria p^{ri}ca; nepe
p^{ri}ca de o^m; p^{ri}ca de p^{ri}nc. et ut³. p^{ri}ca de o^m e³ illud, q^u
n^o cu^odam inest; cu^oda³ n^o in^o, s^o o^m, atq^{ue}
omni³ i^o tempore in^o; vel p^{ri}ca de o^m e³ illud,
quod recipiat³ cum sub^o. P^{ri}ca de p^{ri}nc. dicit³
in perse p^{ri}mo m^o, et 2° m^o. perse i^o m^o e³ q^u
ponit³ in de p^{ri}nc. centi sub^o; ve animal³ in h^o.
perse 2° m^o e³ illud, in cu^o de p^{ri}nc. centi ponit³

sub^o

subiectu. ut homo in definit. sensibilis. Prout aut
e quod recipiatur ut subiecto. ut sensitiuum ad
animali.

Cap. 26.

De scia, et opinione.

In hoc cap. confert Arist. scia et opinione,
a signatq. unam eor. scia duplex q. discrimen.
Scia e, quia utroque pot ee de eod. obto mali
sumptis. Primum discrimen e qd opinio hec
de rebus mutabilibus; vel qha mutabiles ee
videnti. Scia aut de immutabilibus. 2. qd am-
bo in eodem hie ee unu. vltima q. obto ee n
potine. Ad caput 1. De Praecognitis

Questio prima

Articulus primus, et 29.

De scia de nouo parenti.

Duplex e in hac re scia. e neg. qd docuit Plato, & Pythagoras
ascendentes nullam de nouo aceri scia i hac vita, sed ois a nobis
copnere q remissio. ut acatis ministerio ghamati speciebus, q

snt

in illis: q̄ mā his q̄ se p̄gnat arg. & huc dicitur in p̄sentia
 animis nris, aneqm̄ corporib; univētib; q̄ n̄ ē ut d̄ nris agnosc̄.
 Conō ē b̄na. Et h̄is q̄ animi creati fuerunt multo tempore ante
 corpora: q̄ ne dicamus in eo. P̄t̄e cōtra se spoliatus suis, d̄ q̄ si
 solido; d̄ n̄ illis fuisse h̄is sciā; concessos. 2°: nullus rei sciā
 q̄ de novo agri: q̄ n̄ ē regardū illis fuisse a p̄t̄e e nobis in-
 feras: q̄ d̄ h̄is. Memoris arg. quia vult sciā; acquirere, vel
 ra^o cognoscit eam rem, cuius sciā; h̄is, vel n̄. Si t̄^o h̄is in-
 tentū; d̄ n̄ ē car̄ q̄tus q̄tas talis rei cognosc̄. Si 2° frustra magis
 q̄ q̄s ī illa incurrat, adhuc se invenisse ignorabit, cum a-
 liq̄, illa n̄ cognoscit: signū; q̄ q̄t oīa a n̄a suanti h̄is; con-
 venti aut̄ acti; q̄ p̄nt̄ ministerio q̄thasmata reducanti ad
 acad̄; & remissentiam.

3°: si sciā; acquirenti de novo, foret ministerio sui: s̄t̄ h̄e
 ē fals; q̄. Di. Min. quia nos tenus sciā; d̄ Deo, d̄ Ang; & de
 alijs rebus h̄m̄i: s̄t̄ h̄m̄i res n̄ p̄cipuanti q̄ suis: q̄ sciā; n̄ acq̄-
 ranti ministerio sui. Confr. quia suis passim fallunt; s̄nt̄
 q̄ oīas ut in illis decipiāt; q̄ n̄ sunt apta in s̄t̄ia ad sciā; co-
 parandam. 4°: si sciā; de novo acquirenti, addiscenti t̄o q̄
 magistri: s̄t̄ magistri ope n̄t̄ addiscit; q̄ t̄t̄. Di. Min. quia
 adscerent n̄ s̄nt̄ nec sp̄s intelligib;: s̄t̄ has magister n̄ p̄mpli-
 dere: q̄ nec̄ p̄t̄ effuere ut disupulatus aliquid de novo
 acquirat; seu addiscat. Confr. quia vel disupulatus cognoscit

illa signa & uerba, q̄ magister utitur ad rem explicandam,
uel n̄ cognoscat. si u^o tam tenet cor, signaculū atq̄ n̄l de nouo
addidit. si 2° q̄ quantumuis magister deficiat, n̄ illa
poteret discipulo explicare, & cōtra scia n̄ pōunt addisci ope
magistri.

Nihilominus oppō s̄ia ē cōtra: q̄ assenti scias n̄ ē no-
bis ingenitas a p̄rio, s̄a de nouo aegri, aut proprio industria, aut
ē ope magistri. 1° quia in nobis dant̄ scia, ut e-geria q̄. s̄a
illa n̄ fuerunt n̄ris animis infusa, anteq̄m corporibus unirent̄.
q̄ fuerunt de nouo acquisita; Mal. ē cōtra ruse h̄ent. Min p̄.
q̄ si fuerit n̄ris animis infusa, eo cōt̄ quia aīa humana cōt̄
creata multo tempore ante corpora: s̄a h̄c ē uerba dīnam
fidem assentiē aīas tunc creari, q̄ corporibus infundenti:
q̄ n̄ ē d̄m scias fuisse nobis a p̄rio infusas. 2° s̄c Arist. nullus
humanus in quero recens nati, ē tanq̄m tabula rasa, inq̄ n̄l
adhuc depic̄a ē: q̄ n̄ habet scias sibi infusas.

Ast. tertius

Solutiō arḡ facta pro Platone.

Arḡ u^o, q̄ pro s̄ia fecimus, sic erunt diluenda. Ad 1°.
N. s̄is. Ad eius probationem N. s̄is, cum sit contra fidē
assentiē aīas n̄ fuisse creatas ante corpora: s̄a s̄il in eodem
instanti a Deo creari & corporibus infundi, ut d̄ cōtra h̄emus.

Ad 2° d^o An^o. Ad eius probat^o e^o Mai. Dunde dist^o.
 2° gini Min. asserendo illa^o e^o veram, si ille, qui uult sciam
 comparare, cognoscat prob^o ia^o. & expresse illa^o rem, cuius sciam
 q^orit. e^o e^o falsam si illam n^o cognoscat prob^o; sed uirtute t^ori, &
 comp^ose. & proportionate distinguidet 2° pars eius de^o Min.
 asserendo illa^o e^o ueram, si ille, qui uult sciam comparare
 n^o cognoscat nec prob^o, nec uirtute illam re^o, cuius sciam q^orit:
 e^o e^o falsam si illam cognoscat uirtute, & n^o cognoscat prob^o
 et expresse. Nam sicut p^o aliquis querere, & inuenire
 seruu^o, que n^o cognouit expresse, si t^o illu^o cognoscat con-
 p^ose, & q^o aliq^o signa, q^o illu^o prodant. sic ille, qui de nouo
 addiscit, scit comp^ose, & uirtute etiam in p^ois, q^o sunt alia
 signa etiam: n^o t^o scit prob^o na postq^o intus adiuuat illis
 p^ois, illa^o etiam expresse infert, & iudicat.

Ad 3° d^o An^o. Ad eius probat^o dist^o. Min. asserendo
 Deu^o, & Ang^o n^o p^ocepti sensibus p^ose, quia ont^o sp^oiales: q^o p^opi-
 bi^o q^o aliud, nempe q^o suos effis. Nam uerit^o e^o illud p^ori asseren-
 tis, nihil e^o in int^o, quin prius fuerit in sensu: uel p^ose, ut
 qualitates sensibiles, uel p^ofecta, ut Deus, & Ang^o, & occulte
 uirtutes; uel p^o finita, ut relationes; uel p^o his negatas, ut
 negationes; uel deniq^o p^o quas p^ois, ut mors aureus. Ad
 comp^o d^o centia. q^orit. n^o aliq^o suis sunt occasio, ut intus deci-
 piat, sage t^o eam occasionem, n^o probent, & ideo n^o desi-
 nunt.

desunt ei apta instra ad eam comparanda, praecipue,
 cum ab intellectu corrigi possit.

Ad quartu[m] r[ati]o[n]em. Min. Ad eius probum dist. Min.
 a serendo magistro n[on] pot[est] se impendere spes, et immo pot[est]
 t[ame]n indirecte, et mediate. proponit q[ue] magister externa signa,
 et pronuntiata, q[ui]bus in illis discipuli adiuuati ad veru[m] cogni-
 tiones eliciend[as], ex quib[us] spes relinquunt[ur] in illius intellectu. Atq[ue]
 hinc n[on] pot[est] dici magister spes impendere. Ad conp[ar]at. c. scilicet.
 Deinde dist. prima p[er] Min. asserendo illam esse veram,
 si discipulus cognoscat illa signa formalit[er], et ex p[ar]te: et
 et fals[um] si illa cognoscat confuse t[ame]n, et uirtute. sicut dist. dicit
 et pars eiusd[em] Min.; asserendo magistro frustra desudare seu
 desudare, si discipulus illa signa, ne p[ar]te, nec uirtute cognos-
 cat: n[on] t[ame]n frustra desudare, si discipulus illa cognoscat confuse,
 et uirtute; q[ui]s alioquin p[ar]te et ex p[ar]te n[on] cognoscat. scilicet
 n[on] q[ui] discipulus hanc uocem (h[ic]) signare h[ic]m, confuse,
 tunc a magistro particularem discit. quibus ille p[ar]te constat.

S[ec]und[um] quartu[m].

Item in nobis dicitur h[ic]s primord[um] p[ri]or[um].
 In hac re e[st] duplex m[od]us: i. negatiua, qua[m] seq[uitur] Durand. et alij as-
 serentes n[on] dari in nobis h[ic]s quibus in illis facultatib[us] ad asen-
 tendum primis p[ri]or[um]. p[ar]te dicitur, quia in illis nat[ur]a sua uir-
 tute absque h[ic] sup[er]addito p[ar]te om[n]imoda facult[ate]. i. p[ri]or[um] assentari:

q̄ frustra admittent̄ huius supradicti ad illud faciliendum. q̄ si om̄s
 quia p̄ia posito sufficienti suo subto toto animi conatu in illud
 forti & absq̄ ulla difficultate, aut indria (cū ad illud n̄ sit
 indolens, sed nec deserta): atque intus ē p̄ia nalis, & p̄ia
 ē eius obiecti riale: q̄ si proximum p̄ium proponat̄ sufficienti illi
 penetratis s̄. p̄fecte tris absque difficultate, & cū oī moda facili.

intus assentati. & certū n̄ indigebit hū: compr. quia ita
 se hēt intus ad ē p̄ia, saltem notissima, sicut ipse intus
 se hēt ad simplices apprehensiones, & sicut r̄is externus v̄g
 p̄ia uident̄, se hēt ad suos actus: s̄ intus n̄ indiget
 hūbus ad simplices apprehensiones, nec p̄ia uident̄ ad
 suos actus (ut omnes fatent̄): quia uterq̄ nati uirtute
 in illos actus tendit: q̄ neq̄ intus hūbus indigebit ad ē
 p̄ia.

2. q̄: intus n̄ indiget hūbus ad ē p̄ia practica, q̄lia s̄nt.
 Malū ē fugiendū & bonū p̄sequendū. q̄ si n̄ indigebit
 hūbus ad ē p̄ia speculatiua. contra ē bona a paritate
 r̄ois. An̄s il̄ desumit̄ ex diuina. D. Hieronimi. & alior̄.
 p̄. quia huc aperte docere uident̄ uarijs in locis: q̄ ut
 compr. quia ita se hēt intus ad uerū m̄cō, ac adeo ad
 prima p̄ia, sicut uoluntas ad bonū m̄cō: s̄ uoluntas n̄
 indiget.